

Дело C-612/21

**Резюме на преюдициалното запитване съгласно член 98, параграф 1 от
Процедурния правилник на Съда****Дата на постъпване в Съда:**

30 септември 2021 г.

Запитваща юрисдикция:Naczelny Sąd Administracyjny (Върховен административен съд,
Полша)**Дата на акта за преюдициално запитване:**

16 април 2021 г.

Касатор:

Gmina O.

Друга страна в касационното производство:

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

Предмет на производството пред запитващата юрисдикция

Касационна жалба, подадена от община срещу индивидуално данъчно становище, съгласно което общината е данъчнозадължено лице по данъка върху добавената стойност (наричан по-нататък „ДДС“) при извършването на услуги по монтаж на системи за възобновяеми енергийни източници.

Предмет и правно основание за отправяне на преюдициалното запитване

Тълкуване на разпоредбите от Директива 2006/112; член 267 ДФЕС.

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли разпоредбите от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на

български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7, изменена), и по-специално член 2, параграф 1, член 9, параграф 1 и член 13, параграф 1, да се тълкуват в смисъл, че община (орган на публична власт) действа в качеството на данъчнозадължено лице по ДДС, когато реализира проект, чиято цел е увеличаване на дела на възобновяемите енергийни източници, задължавайки се по силата на гражданскоправен договор, сключен със собственици на недвижими имоти, да внедри и монтира системи за възобновяеми енергийни източници в техните недвижими имоти, а след като изтече определено време да прехвърли собствеността върху тези системи на собствениците на недвижими имоти?

- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос, трябва ли в данъчната основа по смисъла на член 73 от тази директива да се включи полученото от общината (орган на публична власт) съфинансиране с европейски средства за реализиране на проекти, свързани с възобновяеми енергийни източници?

Посочени разпоредби от правото на Съюза

Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7) — членове 2, 9, 13.

Посочени разпоредби от националното право

1. Ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Закон от 11 март 2004 г. за данъка върху стоките и услугите, Dz.U., 2018 г., позиция 2174, изменен, наричан по-нататък „Законът за ДДС“)

Член 15, параграф 1: „Данъчнозадължени лица са юридическите лица, неперсонифицираните субекти и физическите лица, които извършват самостоятелно икономическа дейност по смисъла на параграф 2, независимо от целта или резултата от тази дейност“.

Член 15, параграф 2: „Икономическа дейност е всяка дейност на производители, търговци или доставчици на услуги, включително на субекти, добиващи природни ресурси, и земеделски стопани, както и дейността на лицата, упражняващи свободни професии. Икономическа дейност по-специално са действията по постоянно използване на стоки или нематериални активи с цел печалба“.

Член 15, параграф 6: „Не се считат за данъчнозадължени лица органите на публична власт и службите, обслужващи тези органи, по отношение на възложените със специални правни разпоредби задачи, за чието изпълнение

са определени, с изключение на действията, извършвани въз основа на сключени гражданскоправни договори“.

Член 29а, параграф 1: „[...] данъчна основа е всичко, съставляващо заплащане, което доставчикът на стоки или услуги е получил или трябва да получи за продажбата от приобретателя, получателя на услугата или трето лице, включително получените дотации, субсидии и други допълнителни плащания с подобен характер, които оказват пряко влияние върху цената на доставяните стоки или извършваните услуги от данъчнозадълженото лице“.

2. Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Закон от 27 април 2001 г. за опазване на околната среда, Dz.U., 2020 г., позиция 1219, с последващи изменения)

Член 400а, параграф 1: „Финансирането на опазването на околната среда и управлението на водите обхваща:

[...]

21) проекти, свързани с опазването на въздуха;

22) подпомагане на използването на местни възобновяеми енергийни източници и внедряването на по-благоприятни за околната среда енергоносители;“

Член 403, параграф 2: „Собствените задачи на общините включват финансирането на опазването на околната среда в рамките, определени в член 400а, параграф 1, точки [...] 21—25 [...], в размер не по-малък от сумата на постъпленията от такси и глоби по член 402, параграфи 4, 5 и 6, съставляващи приходи за общинските бюджети, намалена с излишъка от тези приходи, внасян във воеводските фондове“.

Представяне на фактите, производството и основните доводи на страните

- 1 В основата на спора стои въпросът дали община, реализирайки проект за инсталиране на системи за възобновяеми енергийни източници („ВЕИ“), действа в качеството на данъчнозадължено лице по ДДС и съответно дали личната вноска, направено от собствениците на недвижими имоти, и съфинансирането, полученото от общината за реализация на проекта, подлежат на облагане с ДДС.
- 2 Gmina O. (Община О., наричана по-нататък „жалбоподателят“ или „Общината“) иска индивидуално данъчно становище по данъчната уредба на данъка върху стоките и услугите (ДДС) относно качеството ѝ на данъчнозадължено лице по ДДС за услуги по монтаж на системи за ВЕИ.

- 3 Общината е самоуправляваща се териториална единица, регистрирана като активно данъчнозадължено лице по ДДС. Заедно с три други общини Общината сключва договори за партньорство за реализиране на проект за инсталиране на системи за ВЕИ на територията на четири общини (наричан по-нататък „проектът“).
- 4 Една от общините, действаща като лидер на проекта, сключва от името на всички партньори договор с воеводството за съфинансиране на проекта. Съгласно договора за партньорство полученото съфинансиране се предоставя на партньорите в съответстващата на всеки от тях част.
- 5 Съфинансирането е предназначено само за частично покриване на допустимите разходи. Всяка община сама трябва да реши как да бъде съфинансирана останалата част от разходите по проекта. Съфинансирането, получено от жалбоподателя, се отнася за разноски, свързани с проекта, и може да бъде използвано само за разноски, които са необходими за реализирането му. На Общината е предоставено съфинансиране в размер на 75 % от всички допустими разходи по проекта.
- 6 Главната цел на проекта е увеличаване на дела на ВЕИ в цялостното енергопроизводство и намаляване на емисиите на атмосферните замърсители, насърчаване на използването на слънчевата енергия, стимулиране на развитието на използването на ВЕИ сред индивидуалните потребители чрез инсталиране на системи за ВЕИ — екологични и по-благоприятни за околната среда. В рамките на проекта Общината изпълнява приетата от Министерски съвет „Енергийна политика на Полша до 2030 г.“ от 10 ноември 2009 г., съгласно която ВЕИ трябва да формират 20 % от произведената енергия.
- 7 В рамките на проекта в недвижими имоти, принадлежащи на граждани и юридически лица, ще бъдат инсталирани фотоволтаични панели, въздушни термopомпи за подгряване на вода за битови нужди и слънчеви колектори. Общината сключва договори с физически лица (граждани) в качеството им на собственици на недвижими имоти. Собствениците на недвижими имоти се включват в проекта доброволно въз основа на договорите с Общината.
- 8 Съгласно договора, сключван със собствениците на недвижими имоти, всички системи за ВЕИ ще бъдат собственост на Общината в периода на изпълнение на проекта, тоест 5 години, считано от деня на получаване от Общината на последното плащане по договора за съфинансиране и договора за партньорство. След този период правото на собственост върху системите за ВЕИ ще бъде прехвърлено на собствениците на недвижими имоти. В периода на изпълнение на проекта собствениците на недвижими имоти няма да могат да продават системите за ВЕИ. Общината също не може да продава или демонтира инсталациите в този период, тъй като това може да наложи връщане на съфинансирането. Собствениците на недвижими имоти са длъжни да заплатят в срока по договора личните си вноски по банкова

сметка на Общината. Собствениците ще могат да използват без допълнително заплащане системите за ВЕИ по правилата, определени в договора. Общината е оправомощена от собствениците на недвижими имоти да действа от тяхно име пред компетентните административни органи, за да поиска предвидените в правната уредба разрешения, които са необходими за разполагане на инсталациите в техните недвижими имоти.

- 9 Общината се задължава да избере изпълнител, да изготви работен график, да извършва текущ инвеститорски надзор, да извърши окончателните приемания и да осигури финансовото водене на проекта. Личната вноска, направена от собствениците на недвижими имоти, ще бъде единственото плащане от тях към Общината при реализирането на проекта. Тази вноска е част от допустимите разходи за конкретната система за ВЕИ, определена от изпълнителя, тоест дължимото възнаграждение на съответния изпълнител за тази конкретна система. Тази част представлява 25 % от допустимите разходи, като в договора със собствениците на недвижими имоти е определен и максимален размер на личната вноска, посочена като сума.
- 10 Вноските на собствениците на недвижими имоти не са предназначени за покриване на разходи за надзор и промоция. Тези допустими разходи се покриват от Общината със собствени средства и със съфинансиране. Системите за ВЕИ ще бъдат инсталирани от изпълнител — субект, избран чрез открита тръжна процедура въз основа на правната уредба за обществените поръчки.
- 11 Договорът с изпълнителя ще бъде петстранен — страни ще бъдат изпълнителят и четирите общини възложители. В договора ще се определи обхвата и вида на системите за ВЕИ, които ще бъдат внедрени в отделните общини. Всяка община ще се разплаща отделно с изпълнителя, като той ще издава фактури на отделните общини по поръчката на всяка от тях.
- 12 Не е възможно получаване на по го-голямо съфинансиране, ако изпълнителят предложи по-висока цена от предвидената. Съфинансирането обаче може да е по-малко, ако цената на изпълнителя се окаже по-ниска от заложената в искането за съфинансиране. Договорът за съфинансиране на проекта не задължава Общината да получи лични вноски от собствениците на недвижими имоти и не се отнася за размера на техните вноски.
- 13 Съфинансирането се отпуска с цел съвместно поемане на допустимите разходи (включително на разходите за промоция и надзор), извършени от Общината по проекта, като за тези разходи Общината ще урежда сметките си с институцията, предоставяща съфинансирането. Размерът на съфинансирането се определя според размера на допустимите разходи, направени от Общината за покупки по проекта.
- 14 Общината се обръща към Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej (директор на служба „Национална фискална информация“, наричан по-нататък

„данъчният орган“) с въпрос дали личната вноска, направена от собствениците на недвижими имоти, и съфинансирането, получено от Общината, са облагаеми с ДДС, като се има предвид, че при монтажа на системите за ВЕИ Общината не действа в качеството на данъчнозадължено лице по ДДС. Според нея предоставените услуги не подлежат на облагане с ДДС, тъй като се извършват в рамките на публичноправен режим, а не в рамките на икономическа дейност. Поради това личната вноска и съфинансирането не представлявали възнаграждение за предоставени облагаеми услуги.

- 15 В индивидуално данъчно становище от 7 август 2019 г. данъчният орган посочва, че виждането на Общината е неправилно. Той отбелязва, че при извършването на тези действия Общината ще действа като данъчнозадължено лице по ДДС. Нито изпълняваните от Общината собствени задачи, нито целта на проекта можели да обосноват необлагане с ДДС. Извършването на описаните действия трябвало освен това да бъде уредено със специални публичноправни разпоредби с използване на привилегиите на държавната власт.
- 16 Според данъчния орган описаните услуги се изпълняват въз основа на гражданскоправни договори, извършват се възмездно и се отнасят за сфера на дейност (вид услуги), в която на пазара работят и други субекти, чиято дейност не подлежи на изключване от приложното поле на Закона за ДДС. В посочената сделка Общината действала също като всеки друг стопански субект, поради което предвид член 15, параграф 6 от Закона за ДДС и практиката на Съда на ЕС сделката подлежала на облагане с ДДС по общите правила.
- 17 Според данъчния орган е налице пряка връзка (еквивалентност) между престациите на Общината и плащанията, извършени от собствениците. Тези плащания съответно щели да представляват възнаграждение за услугите, предоставяни от Общината.
- 18 Данъчният орган освен това посочва, че съгласно член 29, параграф 1 от Закона за ДДС данъчната основа ще включва както плащанията, направени от собствениците на недвижими имоти, така и сумата по съфинансирането, получено от Общината от третия субект за извършването на услуги, които се изразяват във внедряване на системи за ВЕИ и подлежат на облагане с ДДС по силата на член 5, параграф 1, точка 1 от Закона за ДДС.
- 19 Първоинстанционният съд отхвърля жалбата на Общината.
- 20 Той не споделя нейното виждане, че тя не извършва икономическа дейност по смисъла на член 15, параграф 2 от Закона за ДДС предвид нееквивалентността на престациите. Според този съд нееквивалентността на престациите на страните е основна характеристика на всички гражданскоправни отношения, където има т. нар. дотиране на цените на

стоки или услугите. Той не споделя и виждането на Общината, че действията се извършват не с цел печалба, а с цел увеличаване на дела на ВЕИ в общото енергопроизводство. Според първоинстанционния съд реализирането на втората от целите не изключва реализирането на първата. Общината си възстановявала от собствениците на недвижими имоти 25 % от направените допустими разходи, което означавало, че инсталирането не се извършва без финансовото участие на собствениците на недвижими имоти. Обстоятелството, че Общината не извлича ползи също било ирелевантно за преценката дали тези действия попадат в обхвата на икономическата дейност.

- 21 Според първоинстанционния съд изпълняването от Общината на обществена задача (опазване на околната среда и природата) също не я освобождава от облагане.
- 22 Той приема, че отношенията между Общината и собствениците на недвижими имоти са гражданскоправни отношения, произтичащи от сключените договори. Поради това Общината не действала като орган на публична власт.
- 23 Що се отнася до нарушението на член 29а, параграф 1 от Закона за ДДС, според този съд няма съмнение, че в разглеждания случай дотацията е отпусната с цел съфинансиране на инсталирането на системи за ВЕИ при определен собственик на недвижим имот. Самото действие по монтаж на системи за ВЕИ подлежало на облагане с ДДС.
- 24 Общината подава касационна жалба срещу това съдебно решение.

Кратко представяне на мотивите за отправяне на преюдициалното запитване

- 25 Запитващата юрисдикция счита, че преди да се разгледа дали дадена операция се извършва с упражняване на публична власт, трябва да се определи дали Общината извършва икономическа дейност. Трябва да се отбележи, че съгласно постоянната практика на Съда на ЕС от анализа на член 13, параграф 1 от Директива 2006/112, направен в светлината на целите на посочената директива, следва, че е необходимо кумулативното наличие на две условия, за да се приложи правилото за третиране като данъчно незадължено лице по ДДС, а именно упражняване на дейности от публичноправен субект и осъществяване на дейностите в качеството на орган на публична власт (вж. решение от 2[9] октомври 2015 г., Sudaşog, C-174/14, EU:C:2015:733, т. 51 и цитираната съдебна практика).
- 26 За да се определи дали в разглеждания контекст Общината извършва икономическа дейност, трябва да се провери дали действията имат възмезден характер. За да може доставка на услуги да бъде квалифицирана като възмездна е необходимо единствено да съществува пряка връзка между

тази доставка и реално получена от данъчнозадълженото лице насрещна престация. Такава пряка връзка е налице, когато между доставчика и получателя съществува правоотношение, в рамките на което се разменят взаимни престации, като полученото от доставчика възнаграждение представлява действителната равностойност на услугата, предоставена на получателя (вж. решение от 2[9] октомври 2015 г., *Saudaçor*, C-174/14, EU:C:2015:733, т. 32 и цитираната съдебна практика).

- 27 Според постоянната съдебна практика доставката на услуги е извършена „възмездно“ по смисъла на член 2, параграф 1, буква в) от Директива 2006/112 и съответно е облагаема само ако между доставчика и получателя съществува правоотношение, в рамките на което се правят насрещни престации, като полученото от доставчика възнаграждение представлява действителната равностойност на услугата, предоставена на получателя (вж. по-специално решение от 12 май 2016 г., *Gemeente Borsele* и *Staatssecretaris van Financiën*, C-520/14, EU:C:2016:334, т. 24 и цитираната съдебна практика). Общината счита, че не извършва икономическа дейност по смисъла на член 15, параграф 2 от Закона за ДДС, тъй като личната вноска на собствениците на недвижими имоти е нееквивалентна спрямо престацията на Общината. В практиката на Съда на ЕС се подчертава, че обстоятелството дали икономическата дейност се извършва на цена над или под себестойността е ирелевантно с оглед на квалификацията на дадена сделка като „възмездна сделка“. Всъщност това понятие предполага единствено наличие на пряка връзка между доставката на стоки или услуги и реално получена от данъчнозадълженото лице насрещна престация (решение от 12 май 2016 г., *Gemeente Borsele* и *Staatssecretaris van Financiën*, C-520/14, EU:C:2016:334, т. 2[6]).
- 28 Трябва обаче да се отбележи, че Общината финансира проекта в голяма степен с получената дотация, поради което личният принос на Общината също е нееквивалентен спрямо разходите за инсталиране. Нееквивалентността на престациите на страните е основна характеристика на всички гражданскоправни отношения, където има т. нар. дотиране на цените на стоките или услугите. Действителните разходи за инсталиране на системите за ВЕИ със собствени средства не се поемат нито от Общината, нито от собствениците на недвижими имоти, което следва от самото получаване на дотация и не е свързано с обстоятелството, че услугата по инсталиране се извършва от Общината.
- 29 По дело C-520/14 Съдът на ЕС обръща внимание на асиметрията в плащанията за превоз на деца спрямо разходите за превоз и на обстоятелството, че превозът на деца не е извършван при условията, при които обикновено е извършвана дейността по превоз на пътници.
- 30 Запитващата юрисдикция се пита дали такава асиметрия не е налице в разглеждания случай. Размерът на вноската, направена от собствениците на недвижими имоти, е бил изчислен като част от допустимите разходи за

конкретна система за ВЕИ, определена от изпълнителя. Начинът на изчисляване на личната вноска на собствениците на недвижими имоти показва, че тя е нееквивалентна спрямо престацията на Общината (25 % от допустимите разходи за монтаж). Разходите за надзор и промоция се покриват от Общината с лични средства и със съфинансирането.

- 31 Запитващата юрисдикция обръща внимание и на условията по операцията, които са различни от пазарните. Собствениците на недвижими имоти предоставят на Общината частта от недвижимите имоти, която е необходима за инсталирането на системите за ВЕИ. Надзорът върху реализацията на проекта ще се осъществява от инспектор по надзора, избран чрез открита тръжна процедура. Възникват съмнения, че крайният получател (потребителят) не е собственикът на недвижимия имот, а Общината. Гореизложеното може да доведе до извода, че Общината е получател на услугите, а вноските на собствениците на недвижими имоти са само допълнителен източник на финансиране.
- 32 В такава хипотеза не може да се говори за определяне на цената на престацията. Изобщо не е възможно да се определи коя е насрещната престация. Както посочва Съдът на ЕС целта на член 11, част А, параграф 1, буква а) от Шеста директива е да се вземе предвид насрещната престация, платена за доставката на стока или услуга, така че да бъде отразена цялата действителна стойност на доставката или на услугата. За тази цел посочената разпоредба включва в данъчната основа като насрещна престация субсидиите, пряко свързани с цената на тези доставки (решение от 9 октомври 2019 г., C GmbH & Co. KG/Finanzamt Z, C-573/18 и C-574/18, EU:C:2019:847, т. 32 и 33 и цитираната съдебна практика). Не може да се говори за насрещна престация, когато жител на общината не е бенефициерът на инвестицията. Трябва да се обърне внимание, че монтажът на съоръженията не е услуга, извършвана в полза на отделните граждани, а в полза на Общината, която на този етап придобива въз основа на договора с изпълнителя собствеността върху съоръженията, инсталирани в недвижимите имоти, предоставени от гражданите. Ползата от реализацията на проекта обаче е за цялата общност, а не само за живущите в недвижимите имоти, в които ще бъдат инсталирани слънчевите колектори, както посочва запитващата юрисдикция в своята практика.
- 33 За неизвършването от Общината на икономическа дейност свидетелства и обстоятелството, че тя не възнамерява редовно и постоянно да предоставя услуги по монтаж на системи за ВЕИ.
- 34 Дори да се приеме, че описаната операция [не] се извършва в рамките на икономическа дейност, това все още не означава, че тя не подлежи на облагане. Общината посочва, че реализирайки проекта изпълнява задачи, възложени със [Ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Закон от 8 март 1990 г. за общинското самоуправление)] и Закона за опазване на околната среда. В член 403, параграф 2 във връзка с член 400а, параграф 1,

точки 21 и 22 от Закона за опазване на околната среда се посочва, че финансирането на опазването на околната среда при проекти, свързани с опазването на въздуха, и подпомагане на използването на местни възобновяеми енергийни източници и внедряването на по-благоприятни за околната среда енергоносители е собствена задача на общината.

- 35 От друга страна, изглежда че извършването на описаните в запитването действия не подлежат на специално публичноправно регулиране. След като е възможно такива задачи да се изпълняват и от субекти, които не са самоуправляващи се териториални единици, това означава, че при изпълнението на тези задачи по същество не се използват властнически правни способности, типични за упражняването на публична власт. Предвид обаче спазването на правилата за конкуренция обстоятелството, че такива задачи се изпълняват от публични и непублични субекти, не трябва да води до различна оценка за характера на изпълняваните задачи от данъчна гледна точка.
- 36 При утвърдителен отговор на първия въпрос запитващата юрисдикция иска да се установи дали в данъчната основа по смисъла на член 73 от Директива 2006/112 трябва да се включи полученото от Общината съфинансиране с европейски средства за реализиране на проекти, свързани с ВЕИ.
- 37 Констатацията, че Общината извършва икономическа дейност, която не е освободена от облагане с ДДС, не трябва да означава, че цялата дължима сума от собствениците на недвижими имоти е облагаема, тъй като покритата с финансирането част може да се окаже необлагаема поради невключването ѝ в данъчната основа.
- 38 В практиката на Съда на ЕС се подчертава, че за да може субсидията да е пряко свързана с цената на съответната доставка, тя трябва да се изплаща конкретно на субсидирания икономически субект, за да може да предостави определена стока или да извърши определена услуга. Само в този случай може да се счита, че субсидията представлява насрещна престация за доставката на стока или за предоставянето на услуга и че поради това подлежи на облагане (решения от 15 юли 2004 г., Комисия/Германия, C-144/02, EU:C:2004:444, т. 27 и 28, от 9 октомври 2019 г., C GmbH & Co. KG/Finanzamt Z, C-573/18 и C-574/18, EU:C:2019:847, т. 31). За тази цел трябва да се провери дали купувачите на стоката или получателите на услугата извличат полза от субсидията, предоставена на нейния бенефициер. Необходимо е всъщност цената, която трябва да се плати от купувача или получателя, да бъде определена по такъв начин, че да намалява пропорционално на субсидията, предоставена на продавача на стоката или доставчика на услугата, която в този случай представлява елемент от определянето на цената, изисквана от последния. Трябва съответно да се провери дали обективно фактът, че дадена субсидия е изплатена на продавача или доставчика, му позволява да продаде стоката или да предостави услугата на по-ниска цена от тази, която би трябвало да изисква

при липса на субсидия. Освен това насрещната престация, която представлява субсидията, трябва най-малкото да е определяема (решение от 9 октомври 2019 г., C GmbH & Co. KG/Finanzamt Z, C-573/18 и C-574/18, EU:C:2019:847, т. 32 и 33 и цитираната съдебна практика).

- 39 Фактите в разглеждания случай обаче не позволяват да се приеме, че е определяна каквато и да било цена, върху която отпуснатата дотация да е имала пряко отражение. Напротив, анализът на фактите позволява да се приеме, че въпросната дотация има разходен характер. При определянето дали дадени дотации са облагаеми от съществено значение са условията за тяхното отпускане, тоест каква е целта на извършваното съфинансиране. Критерият за обявяване на дотация за облагаема съответно е дали целта на дотацията е съфинансиране на конкретна дейност, подлежаща на облагане с ДДС. Дотации, които не е възможно да бъдат свързани с конкретни облагаеми операции, не се включват в данъчната основа по смисъла на член 73 от Директива 2006/112.
- 40 Виждането, че дотацията не се включва в данъчната основа при услуга по термомодернизация, се подкрепя и от факта, че това би довело до нарушение на член 69, параграф 3, буква в) от Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета (ОВ L 347, 2013 г., стр. 320), където се посочва, че ДДС, освен когато не е възстановим по националното законодателство за облагане с ДДС, представлява разход, който не е допустим за финансиране от европейските структурни и инвестиционни фондове, тоест той не се възстановява с дотация.
- 41 Включването на дотацията в данъчната основа ще означава, че част от тези средства ще бъде предназначена не за целта, за която е била предназначена във фонда на ЕС, а за внасяне на дължима сума в държавния бюджет.
- 42 В допълнение, целта на тези инвестиции е изпълнение на задачи, свързани с опазване на околната среда и подобряване на състоянието на въздуха на територията на общината, тоест на собствени задачи на общините по член 7, параграф 1, точки 1 и 3 от Закона от 8 март 1990 г. за общинското самоуправление. Това потвърждава, че получената дотация по силата на подписан договор с институцията, отпускаща съфинансирането, е целева дотация, тоест тя е предназначена за съфинансиране на инвестиционните разходи на органите на местно самоуправление като общо съфинансиране, покриващо разходите за изпълнение на задачи. Тази дотация също така не се изчислява под формата на единична ставка, както при специфичните

дотации, предназначени за доплащане при определени видове стоки и услуги.

РАБОТЕН ДОКУМЕНТ